

prima instanță – V. Pușcaș
instanța de apel – Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de societatea pe acțiuni "Constructorul",
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu
răspundere limitată „V. P. Zarafa” împotriva societății pe acțiuni "Constructorul"
cu privire la încasarea datoriei, penalității, a dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de către societatea pe acțiuni "Constructorul", fiind
menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Bălți din 28 aprilie 2015.

c o n s t a t ă:

La data de 27 noiembrie 2013 reclamantul societatea cu răspundere limitată
„V. P. Zarafa” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății pe
acțiuni "Constructorul" cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobînzii de
întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pe perioada anilor 2012-2013,
în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.01-3/18 din 30 mai 2013, încheiat
între societatea cu răspundere limitată „V.P. Zarafa” și societatea pe acțiuni
"Constructorul", societatea cu răspundere limitată „V. P. Zarafa” a livrat în adresa
societății pe acțiuni "Constructorul" marfă în sumă totală de 314 948,38 lei, iar
reclamantul a achitat parțial costul mărfurilor recepționate și la situația din 26
decembrie 2012 – 22 octombrie 2013 a acumulat o datorie în mărime de 72 325,73
lei.

Potrivit pct. 1.3. al contractului, părțile au stabilit o penalitate de întîrziere în
mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întîrziere, astfel la momentul înaintării
prezentei acțiuni penalitatea constituia 21 090,83 lei.

În drept acțiunea este întemeiată potrivit prevederilor art. 624-626 și art. 753
Cod civil al RM.

Reclamantul societatea cu răspundere limitată „V.P. Zarafa” solicită încasarea
din contul pîrîtului a datoriei în mărime de 72 325,73 lei, a penalității de întîrziere
în mărime de 21 090,83 lei și a cheltuielilor de judecată, care constau din plata
taxei de stat, în mărime de 2 802,50 lei, iar în total a sumei de 96 219,06 lei.

Pe parcursul examinării cauzei reprezentantul reclamantului a depus cerere de micșorare a cuantumului acțiunii, menționând că după intentarea acțiunii pîrîtul societatea pe acțiuni "Constructorul" a achitat datoria în mărime de 72 325,73 lei, și la moment urmează a fi încasată din contul pîrîtului penalitatea în mărime de 21 090,83 lei și cheltuielile de judecată, care constau din plata taxei de stat de 2 802, 50 lei.

Ulterior, în cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantului societății cu răspundere limitată „V.P.Zarafa” a depus o cerere de modificare a acțiunii, prin care solicită încasarea din contul societății pe acțiuni "Constructorul" a penalității în mărime de 21 090,83 lei, a dobînzii de întîrziere în mărime de 1 051,50 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 834,05 lei, iar în total suma de 24 976,38 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 28 aprilie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „V.P.Zarafa” s-a admis.

S-a încasat de la societatea pe acțiuni "Constructorul" în beneficiul societății cu răspundere limitată „V.P.Zarafa” penalitatea de întîrziere în mărime de 21 090,83 lei, dobînda de întîrziere în mărime de 1 051,50 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 2 834, 05 lei, iar în total suma de 24 976,38 lei.

Împotriva hotărîrii instanței de fond, la data de 26 mai 2015, a depus apel nemotivat societatea pe acțiuni "Constructorul".

La data de 25 iunie 2015 societatea pe acțiuni "Constructorul" a declarat apel motivat, solicitînd casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri, dispunînd încetarea procesului, precum și încasarea de la societatea cu răspundere limitată "V.P. Zarafa" a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de către societatea pe acțiuni "Constructorul", fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Bălți din 28 aprilie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 26 noiembrie 2015 societatea pe acțiuni "Constructorul" a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2015, a hotărîrii Judecătoriei Bălți din 28 aprilie 2015, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere integrală a pretențiilor înaintate de societatea cu răspundere limitată "V.P.Zarafa".

În motivarea recursului recurentul a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și au fost încălcate normele de drept procedural.

A indicat că, din materialele pricinii nu s-a demonstrat că contractul de livrare a mărfii nr.01-2/18 a fost încheiat la 30 mai 2013, din contra s-a stabilit cu certitudine, în cadrul ședințelor de judecată, că contractul a fost încheiat la 28 octombrie 2013.

Argumentul instanțelor de judecată precum că, societatea pe acțiuni "Constructorul" nu și-a executat obligațiunile de achitare a prețului mărfurilor recepționate în termenele prevăzute de contract, este nefondat, deoarece, în viziunea recurentului contractul are efecte juridice pentru părți din momentul semnării acestuia, adică din data de 28 octombrie 2013.

Mai face referire, că instanțele de judecată în mod eronat au interpretat legea, considerînd că în prezentul litigiu nu poate fi aplicată nulitatea relativă, or contractul de livrare a mărfi nr. 01-3/8 (perfectat la 30 mai 2013) din 28 octombrie 2013 este nul și încetează cu efect retroactiv, deoarece a fost semnat de o persoană neîmputernicită de a semna.

În conformitate cu art.439 alin.(2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de comunicare și avizelor de recepție anexate la materialele dosarului (f.d.155-157) rezultă că, recurentul a făcut cunoștință cu copia deciziei redactate de instanței de apel la data de 12 octombrie 2015, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 26 noiembrie 2015 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicînd corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în

cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul societatea pe acțiuni "Constructorul" acționînd în interesele recurentului, poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciînd corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de recurentul societatea pe acțiuni "Constructorul" în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.270, art.433 lit.a) și art.440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de recurentul societatea pe acțiuni "Constructorul" se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari